

कायया स्त्रिया । चन्द्रमा ज्योत्स्नया यद्विद्युत्तान्
विद्युता यथा । अतुव्रजनी भर्तारं गृह्णात् पित्रवनं
सुदा । पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् । व्याल-
पाही यथा व्यालं बलादुद्धरते बिलात् । एवमुत्क्रस्य
दूतेभ्यः पतिं स्वर्गं नयेत् सती । यमदूताः पत्न्यान्ते
सतीमालोक्य दूरतः । अपि दुष्कृतकर्माणां ससुतृक्य
च तत्पतिम् । न तथा विभिन्नो वज्रैर्न तथा विद्युतो
यथा । आपतनीं समालोक्य वयं दूताः पतिव्रताम् ।
तपनस्तप्यतेऽत्यन्तं दहनोऽपि च दहते । कम्पन्ते सर्व-
तेजांसि दृष्ट्वा पातिव्रतं महः । यावत् खलोमसंख्यास्ति
तावत् कोट्ययुतानि च । भर्ता स्वर्गसुखं भुङ्क्ते रम-
माणा पतिव्रता । धन्या सा जननी लोके धन्योऽसौ
जनकः पुनः । धन्यः स च पतिः श्रीमान् येषां गेहे
पतिव्रता । पितृवंश्या मातृवंश्याः पतिवंश्यास्तयस्तयः ।
पतिव्रतायाः पुण्येन स्वर्गसौख्यानि भुङ्क्ते । शील-
भङ्गेन दुर्दत्ताः पातयन्ति कुललयम् । पितृमार्तुस्तथा
पत्युरिहासुत च दुःखिता । पतिव्रतायाश्चरणो यत्न
यत्न सृष्टेर्दु भवम् । तत्रेति भूमिर्न्येत नात् भारोऽस्ति
पावनी । विभ्यत् पतिव्रतास्तथै कुरुते भातुमानपि ।
सोनो गन्धर्वहृत्पापि स्वपवित्राय नान्यथा । आपः
पतिव्रतास्तथैवमभिलिप्सन्ति सर्वदा । अद्य जाह्नविनाशो
नो जातास्त्वद्यापि पावनाः । गृहे गृहे न किं नार्थो
रूपलावण्यगर्विताः । परं विश्वेशभक्त्यैव लभ्यते
स्त्री पतिव्रता । भार्या मूलं गृहस्थस्य भार्या मूलं
सुखस्य च । भार्या धर्मफलवाप्त्यै भार्या सन्तान-
वृद्धये । परलोकस्त्वयं लोकौ जीयते भार्यया द्वयम् ।
देवपितृतिथीज्यादि नाभार्यः कर्म चाहति । गृहस्थः
स हि विज्ञेयो यस्य गेहे पतिव्रता । संसृतेऽन्यः प्रति-
पदं राज्ञ्या जंरयाऽथ वा । यथा गङ्गावगाहेन शरीरं
पावनं भवेत् । तथा पतिव्रतादृष्ट्या शुभया पावनं
भवेत् । “आर्त्तात्ते” सृष्टिं हृष्टा प्रोषितं मलिना जशा ।
वृत्ते स्मिन्नेत या पत्यौ साध्वी ज्ञेया पतिव्रता” सु०त० ।

पतिष्ठ लि० अतिशयेन पतिता इडन् तस्यो लोपः अतिश-
शयेन पतितरि ऋ०१०।१६५।५ उदा० इयसन् पतीयस्
तत्पत्यै लि० पञ्चभौषत्रा०५।१।१२ उदा० स्त्रियां ङीप् ।
पतिर पुंस्त्री पत-एर । १खगे उज्ज्वलं स्त्रियां जातित्वात्
ङीप् । २गन्तरि लि० २आढके ऽगस्ते च पु० संज्ञितस्य
पत्काभिन् लि० पादेन कपति गच्छति कप-णिनि पदादेशः

३त० । पादेन गन्तरि । अट्टिः १।४उदाहरणं दृष्टव्यम् ।
पत्तङ्ग न० पत्ताङ्ग+प्रभो० । रक्तचन्दने (वक्त्रम्) दृक्भेदे
शब्दर० । “पत्तङ्गं मधुरं शीतं पित्तसंश्लेषाक्षतम् ।
हरिचन्दनवज्रज्यं विशेषाद्वाहनाशनम्” भावप्र० ।
पत्त पु० पतत्यनेन पत-वा०करणे तक् नेट् । पादे “निशी-
र्षतो निपत्ततः” अथ० ६।१३।११
पत्तन न० पतत्यत्न वा० आधारे तन । १नगरे महापु-
त्र्याम् अमरः २रुदङ्गे चारा० ।
पत्तनाधिपति पु० ६त० । राजभेदे भा०अ० १८६अ० ।
पत्तरङ्ग पु० पट्टरङ्ग+प्रभो० । (वक्त्रम्) दृक्
पत्ति पु० पद-तिन् । १सेनायाम् । २वीरे विश्वः क्तिन् । ३गतौ
(१रथः २गजः ३अश्वः ५सेनाः) एतत् संस्थान्विते
४सेनाभेदे च स्त्री । “एको रथो गजश्चैको नराः पञ्च
पदातयः । त्वयश्च तुरशास्तज्ज्ञैः पत्तिरित्यभिधीयते”
भा०आ०१०अ० । ५पञ्चपञ्चाशदात्मकनरसैन्ये “नराणां
पञ्चपञ्चाशदेवा पत्तिर्विधीयते” भा०उ०१५४अ० ।
पत्तिगणक लि० पत्तिं गणयति गण-अक अकान्तत्वेऽपि
याजका० ६त०अ० । पत्तीनां गणयितरि । ततः उद्गात्वा०
भावे अज् । पात्तिगणक तद्भावे ।
पत्तिन् लि० पद्भ्यां तेलति तिल-गतौ वा० ङिन् । पद्भ्यां
गन्तरि । “पत्तिनो भुवि चैकस्य गोपस्याल्पवलीयसः”
हरिवं० १००अ० ।
पत्तिसंहति स्त्री ६त० । पादाते सेनादन्ते अमरः ।
पत्तूर पु० पत-वा० जर वज्रूरा० निपा० । १शालिञ्जशाके
लिका० २पत्तङ्गे रक्तचन्दने न० शब्दच० ।
पत्तू(त्र) न० पत-इन् “भरोभरि सर्वथे” पा० वा तलोपः ।
१वाहनमात्रे २पर्ये ३पत्तिणां पत्ते अमरः । ४लेखना-
धारे(पात्) इति ख्याते पदार्थे ५धातुमयपत्ताकारे इत्ये
च “सुवर्णपत्ताभरणा च काव्यां सुलोहपार्श्वद्वयप्रह-
लाभिः” हलिष्यां स्त्री ङीप् । ७तेजपत्ते राजनि०
“पत्तकं मधुरं किञ्चिच्छीघ्रोष्णं पिच्छिलं लघु । नि-
हन्ति कफवातांशौ हृत्तासारचपीनसान्” भावप्र० । तत्र
लिखनाधारपत्ते “पाण्मासिके तु सस्याप्ते भ्रान्तिः
संजायते यतः । पात्ताक्षराणि स्फुरानि पत्ताकृढान्यतः
पुरा” ज्यो०त० । तस्य रङ्गनं यथा “सुवर्णरूपरङ्गाद्यौ
रङ्गयेत् पत्तसुतमम् । सामान्योत्तममध्यानां पत्तरङ्गन-
भीरितम्” तत्प्रमाणम् “षडङ्गलाधिकं हस्तं पत्त-
सुतमभीरितम् । मध्यमं हस्तमात्रं स्यात् सामान्यं